
En ekstrem variant

AKTUELT

CARL W. JANSSEN

Bergen

Vi leger har sett hvordan det kan være en tragedie å måtte bære en ekstrem biologisk variant. Men vi har også erfart den gamle sannhet at fra det tragiske til det komiske er det ikke alltid så langt.

Det blir vi minnet om i et avsnitt i *Rauber-Kopsch* (1), våre forfedres grundige og fryktede, tyske lærebok i anatomi. I 1916-utgaven finner vi følgende, her på norsk, men med tysk setningsbygning: «I det 16. århundre levet en tysk adelsmann ved navn Rauber, som var vidt berømt ikke bare for sin kroppsstørrelse og for sin uhyre kraft, men særlig fordi han skilte seg fra alle sine samtidige ved sin veldige bart. Denne hadde nemlig en så ualminnelig lengde, at den falt den store mann ned til føttene og rakk så igjen opp til livet, slik at besitteren av denne sjeldne merkverdighet så seg nødsaget til, for det meste å bære sin tids under opprullet på en stav. Likevel var han meget stolt av denne og besteg bare sjelden en vogn, men han gikk nesten alltid til fots, dermed kunne han vise sin bart desto mer fordelaktig, idet han av og til bar den som en fane, som etter vindens luner flagret omkring bak ham. Da ridderen var død, ble barten skåret igjennom på midten og oppbevart i lange år.»

LITTERATUR

1. Kopsch F. Rauber's Lehrbuch der Anatomie des Menschen, in 6 Abteilungen. 10. utg. Leipzig: G. Thieme, 1916: bd. 6, s. 80.

Publisert: 10. desember 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 17. juli 2026.